

Sygnatura akt XI C 153/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

W., dnia 14 kwietnia 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Fabrycznej we Wrocławiu XI Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Małgorzata Bojarska

Protokolant: Ewa Chorzępa

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2015 r. we Wrocławiu

sprawy z powództwa M. B.

przeciwko (...) S.A. w W.

- o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

I. pozbawia w całości wykonalności tytuł wykonawczy w postaci Bankowego Tytułu Egzekucyjnego z dnia 15 kwietnia 2013 roku nr (...) wystawionego przez (...) Bank S.A. w W. przeciwko dłużniczce M. B., któremu na mocy postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej z dnia 08 listopada 2013 roku sygn. akt I Co 1930/13 nadana została klauzula wykonalności;

II. nakazuje stronie pozwanej aby uiściła na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego dla Wrocławia-Fabrycznej kwotę 230 zł. tytułem wpisu od pozwu od którego uiszczenia powódka została zwolniona.

Sygn. akt XI C 153/14

UZASADNIENIE

Powódka M. B. w pozwie skierowanym przeciwko stronie pozwanej (...) S.A. w W. domagała się pozbawienia w całości wykonalności tytułu egzekucyjnego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 15 kwietnia 2013r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 8 listopada 2013r. sygn. akt I Co 1930/13. Powódka wskazała, że kwestionuje w całości istnienie obowiązku stwierdzonego opisanym bankowym tytułem egzekucyjnym, tj. obowiązku zapłaty na rzecz strony pozwanej kwoty 4583,33 zł. , mającego wynikać z zawarcia umowy o prowadzenie rachunku bankowego . W uzasadnieniu powódka wskazała, że rzeczywiście zawarła z (...) Bankiem S.A. (obecnie (...) S.A.) umowę o prowadzenie rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego; był to rachunek podstawowy, bez prawa do zadłużania się w rachunku, wejścia w debet, korzystania z karty kredytowej lub innych produktów bankowych. Powódka z rachunku nie korzystała a zatem nie mogła spowodować żadnego zadłużenia. Powódka nie zawierała z bankiem żadnej umowy kredytowej, nie korzystała z żadnych limitów a Sąd, nadając klauzulę wykonalności, oparł się jedynie na twierdzeniach banku co do zadłużenia wynikającego z ksiąg bankowych i oświadczenia powódki o poddaniu się egzekucji. Powódka, kwestionując istnienie i wysokość należności wynikającej z wyciągu z ksiąg bankowych stanowiącego podstawę nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu, wskazała, że wyciąg ten, w świetle art. 245 kc, stanowi jedynie dowód, że bank złożył oświadczenie zawarte w tym dokumencie i nie stanowi dowodu na istnienie zobowiązania powódki względem banku.

Strona pozwana w odpowiedzi na pozew (k-50 i nast.) wiosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powódki kosztów procesu. Strona pozwana przyznała, że (...) Bank S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) z dnia 15 kwietnia 2013r., który to tytuł zaopatrzonej został w klauzulę wykonalności na podstawie postanowienia Sądu

Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 8 listopada 2013r. sygn. akt I Co 1930/13; tytuł obejmował roszczenie pieniężne powódki w związku z umową o prowadzenie rachunku bankowego nr (...) z dnia 5 listopada 2009r. z ograniczeniem kwoty zadłużenia do 10 000 zł. Na dzień wystawienia tytułu zadłużenie powódki wynosiło 4 583,33 zł., z czego kapitał wynosił 3 665,53 zł. Na podstawie tytułu wykonawczego wszczęte zostało postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Trzebnicy M. M.. Strona pozwana wskazała, że powódka zawarła umowę o prowadzenie rachunku bankowego; na jego podstawie bank zobowiązał się do świadczenia usług bankowych, m.in. prowadzenia rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego. Powódka w dniu 16 marca 2012r. złożyła wniosek o otwarcie rachunku (...); po akceptacji wniosku przez bank, zawarta została umowa o prowadzenie rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego nr (...). Debet na rachunku powstał w wyniku korzystania z karty funkcji PayPass.

W odpowiedzi na powyższe (k-109 i nast.) powódka podtrzymała stanowisko wyrażone w pozwie i wskazała, że zaprzecza, aby weszła w posiadanie karty do przedmiotowego rachunku bankowego a strona pozwana w żaden sposób tego nie wykazała. Ponadto wskazała, że nie udowodniono, że umowa o prowadzenie (...) została zawarta; przedstawiono jedynie dokument podpasany przez pracownika banku.

W odpowiedzi na powyższe strona pozwana przedstawiła potwierdzenie aktywacji dostępu przez panel transakcyjny (pismo k- 122 -123)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 5 listopada 2009r. pomiędzy (...) Bankiem S.A. w W. a M. B. zawarta została umowa o świadczenie usług bankowych w postaci: otwierania i prowadzenia rachunków bankowych, w szczególności rachunków oszczędnościowo – rozliczeniowych, rachunków oszczędnościowych walutowych, rachunków oszczędnościowych w złotych, innych wymienionych w „Regulaminie otwierania i prowadzenia rachunków bankowych dla osób fizycznych w M.”, udzielania kredytów wymienionych w „Regulaminie obsługi kredytów...”, w szczególności kredytu odnawialnego konsumpcyjnego, konsumpcyjnego kredytu gotówkowego, prawa do korzystania z karty kredytowej. Umowa o korzystanie z karty kredytowej zobowiązywała bank do wydawania do rachunków kart płatniczych na wniosek Klienta oraz do obsługi wydanych kart płatniczych. Umowa w zakresie danej karty wchodzi w życie z dniem jej zawarcia. Powódka zawarła jedynie umowę o świadczenie usług bankowych w M., zaznaczając stosowną rubrykę w § 7 dotyczącym działu umowy zatytułowanego „Umowa o korzystanie z kart płatniczych do rachunków otwartych na podstawie Umowy o świadczenie usług bankowych w M.”

Dowód: umowa o świadczenie usług bankowych z dnia 5 listopada 2009r. k- 62-67;

potwierdzenie odbioru w dniu 5 listopada 2009r. przez powódkę pakietu aktywacyjnego k- 123

W dniu 16 marca 2012r. przez (...) Bank S.A. w W. sporządzone zostało potwierdzenie zawarcia Umowy o prowadzenie rachunku bankowego – (...), z którego treści wynika, że w dniu 16 marca 2012r. pomiędzy tymże Bankiem a powódką zawarta została na czas nieokreślony umowa o prowadzenie rachunku oszczędnościowo – rozliczeniowego pod nazwą (...) nr (...) prowadzonego w PLN. Na podstawie przedmiotowej umowy bank zobowiązał się do przechowywania gromadzonych przez Klienta środków pieniężnych oraz do prowadzenia na jego zlecenie rozliczeń pieniężnych na zasadach określonych w „Regulaminie otwierania i prowadzenia rachunków bankowych dla osób fizycznych w M.”. Powódka zobowiązała się do dokonywania systematycznych wpłat na rachunek nie rzadziej niż raz na trzy miesiące; średnia wpłat nie będzie niższa niż 6 250 zł.

Dowód: potwierdzenie zawarcia Umowy o prowadzenie rachunku bankowego – (...) k- 59-61;

W okresie od 16 marca 2012r. do 16 kwietnia 2013r. dokonano szeregu operacji bankowych z użyciem karty z funkcją PayPass na koncie (...) nr (...); łączne obciążania wyniosły 4 590,96 zł.

Sporządzone zostało wezwanie do zapłaty kierowane do powódki; strona pozwana wzywała powódkę do zapłaty zaległości wynikającej z powyższych operacji. Bezskutecznie.

Dowód: historia operacji dla rachunku (...) k – 55-58;

wezwanie do zapłaty k- 53-54;

W dniu 15 kwietnia 2013r. (...) Bank S.A. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), który to tytuł zaopatrzonej został w klauzulę wykonalności na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 8 listopada 2013r. sygn. akt I Co 1930/13; tytuł obejmował roszczenie pieniężne powódki w związku z umową o prowadzenie rachunku bankowego nr (...) z dnia 5 listopada 2009r.

Dowód: bezsporne.

Od dnia 22 listopada 2013r. nastąpiła zmiana nazwy (...) Banku S.A. na mBank .S.A .

Dowód: bezsporne a ponadto odpis pełny KRS wraz z postanowieniem o zmianie nazwy k – 69-85.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 840 § 1 kpc dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli przeczy zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności, a w szczególności gdy kwestionuje istnienie obowiązku stwierdzonego tytułem egzekucyjnym niebędącym orzeczeniem sądu albo gdy kwestionuje przejście obowiązku mimo istnienia formalnego dokumentu stwierdzającego to przejście, po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie, małżonek, przeciwko któremu sąd nadał klauzulę wykonalności na podstawie art. 787, wykaże, że egzekwowane świadczenie wierzycielowi nie należy się, przy czym małżonkowi temu przysługują zarzuty nie tylko z własnego prawa, lecz także zarzuty, których jego małżonek wcześniej nie mógł podnieść. Powództwo, o którym mowa w tym przepisie, może być oparte na trzech podstawach; pierwszą z nich, na którą powołuje się powódka, polega na przeczeniu przez dłużnika zdarzeniom, na których oparto wydanie klauzuli wykonalności. Dłużnik może się tu powoływać na zdarzenia, które zaszły przed powstaniem tytułu wykonawczego, jak i na zdarzenia powstałe pomiędzy powstaniem tytułu a nadaniem mu klauzuli wykonalności. Powoływanie się przez dłużnika na zdarzenia, które zaszły przed powstaniem tytułu wykonawczego oznacza zaprzeczenie przez dłużnika obowiązkowi spełnienia na rzecz wierzyciela świadczenia określonego w tytule. Powództwo oparte na tym zaprzeczeniu jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy nie stoi temu na przeszkodzie niedopuszczalność drogi sądowej, powaga rzeczy osądzonej (prawomocne orzeczenie sądu) ani zawisłość sprawy (orzeczenie natychmiast wykonalne) Żadna z wymienionych przeszkód nie zachodzi w przedmiotowej sprawie, gdyż powódka domaga się pozbawienia w całości wykonalności tytułu egzekucyjnego w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) z dnia 15 kwietnia 2013r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności na podstawie postanowienia Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 8 listopada 2013r. sygn. akt I Co 1930/13. Wobec powyższego powódka może domagać się ochrony przewidzianej w cytowanym przepisie art. 840 kpc.

Bankowy tytuł egzekucyjny wydany został w oparciu o wyciąg z ksiąg bankowych, gdzie stwierdzono, że na dzień wystawienia tytułu bankowego – 15 kwietnia 2013r. – wysokość zobowiązania powódki względem strony pozwanej wynikającego z tytułu umowy o prowadzenie rachunku bankowego nr (...) wynosiła 4. 583,33 zł. Słusznie wskazuje powódka, że wyciąg ten, w świetle art. 245 kpc, stanowi jedynie dowód, że bank złożył oświadczenie zawarte w tym dokumencie i nie stanowi dowodu na istnienie zobowiązania powódki względem banku. Powódka zaprzeczyła istnieniu obowiązku zwrotu na rzecz banku jakichkolwiek kwot a zatem to na stronie pozwanej ciążył ciężar wykazania okoliczności przeciwnej, gdyż nie jest możliwym przeprowadzenie przez powódkę dowodu negatywnego. Wskazać należy, że ciężaru dowodu wykazania tejże okoliczności strona pozwana nie udźwignęła. Jak wynika z dokumentów przedłożonych przez stronę pozwaną rzeczywiście w dniu 5 listopada 2009r. pomiędzy (...) Bankiem S.A. w W. a

M. B. zawarta została umowa o świadczenie usług bankowych, gdzie bank oferował m.in. prawo do korzystania z karty kredytowej. Umowa zawierała jednakże odrębne unormowania odnośnie korzystania z karty kredytowej; umowa o korzystaniu z karty kredytowej zobowiązywała bank do wydawania do rachunków kart płatniczych na wniosek Klienta oraz do obsługi wydanych kart płatniczych. Jak wynika z treści umowy z dnia 5 listopada 2009r. powódka zawarła jedynie umowę o świadczenie usług bankowych w M., zaznaczając stosowną rubrykę w § 7 dotyczącym działu umowy zatytułowanego „Umowa o korzystanie z kart płatniczych do rachunków otwartych na podstawie Umowy o świadczenie usług bankowych w MultiBanku”, pozostawiając pustą rubrykę dotyczącą opcji umowy o korzystanie z kart płatniczych (k-67) Brak jest także wniosku o wydanie karty kredytowej oraz jakiegokolwiek dowodu, że karta została rzeczywiście powódce wydana. Wskazać także należy na pewną sprzeczność w twierdzeniach strony pozwanej, która w odpowiedzi na pozew wskazywała, że zobowiązanie, o którym mowa w bankowym tytule egzekucyjnym nr (...) wynika z umowy z dnia 5 listopada 2009r. o prowadzenie rachunku nr (...). Tymczasem z treści umowy z dnia 5 listopada 2009r. nie wynika, że rachunek o takim numerze był prowadzony na podstawie tej umowy; brak jest w ogóle wskazania numeru rachunku. Numer rachunku pojawia się dopiero w treści potwierdzenia zawarcia umowy o prowadzenie (...) z dnia 16 marca 2012r. W tym momencie należy wskazać na słuszność twierdzeń powódki, że brak jest dowodu na to, by powódka taką umowę rzeczywiście zawarła; na dokumencie przedłożonym przez stronę pozwaną figurują jedynie podpisy pracowników banku. Dowodu na zawarcie umowy nie stanowi przedłożone przez stronę pozwaną potwierdzenie odbioru pakietu aktywacyjnego - jak wynika z jego treści, odebrany on został w dniu 5 listopada 2009r. a nie w dniu zawarcia umowy o prowadzenie (...). Ponadto w treści potwierdzenia zawarcia umowy nie wskazano, że może zostać zawarta drogą elektroniczną, brak jest także potwierdzenia, że wydana została karta płatnicza z funkcją PayPass i dostarczona powódce. Nie ulega wątpliwości, że dokonano transakcji z użyciem karty korzystając z funkcji PayPass na kwoty wskazane w historii rachunku, jednakże z uwagi na okoliczność, że były to zawsze kwoty poniżej 50 zł., nie wymagały potwierdzenia operacji kodem (...), nie jest możliwa identyfikacja osoby dokonującej tych transakcji. Strona pozwana winna wykazać, że wydała powódce kartę i to właśnie powódka (lub ewentualnie osoba, której powódka użyczyła karty na własną odpowiedzialność) dokonała tych transakcji. Takiego dowodu brak a zatem strona pozwana nie wykazała istnienia obowiązku powódki polegającego na spełnieniu na rzecz wierzyciela świadczenia określonego w bankowym tytule egzekucyjnym nr (...). Wobec powyższego roszczenie powódki o pozbawienie wykonalności bankowego tytułu egzekucyjnego zasługuje na uwzględnienie w całości, o czym orzeczono w pkt I sentencji. Orzeczenie o kosztach orzeczono na zasadzie przepisu art. 98 kpc i art. 113 pkt 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych; powódka, zwolniona od ponoszenia kosztów sądowych, nie miała obowiązku ich uiścić. Wobec uwzględnienia powództwa obowiązek ten nałożony został na stronę pozwaną.